

עת"א 40402/02/18 - יריב סויסה, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 40402-02-18 סויסה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר יריב סויסה,
נגד
המשיבים 1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה להעברתו לבית כלא אחר.

העתירה הוגשה ביום 19/2/18 כ"עתירה דחופה" יחד עם בקשה לעיכוב ביצוע העברת העותר לבית סוהר אחר.

בהחלטה מיום 19/2/18 קבע כב' השופט ערפאת טאהא כי אין כל דחיפות בעתירה. ההחלטה היא החלטה הפיכה וביצועה לא יגרום לעותר נזק בלתי הפיך. על כן, הבקשה לעיכוב ביצוע נדחתה.

נימוקי העתירה

- העברתו לכלא אחר נובעת מהתנכלות ישירה בהמשך לאירועים שהתרחשו לאחרונה בכלא. להעברה השלכות קשות על העותר ועל רעייתו.
 - העותר הודיע לגורמי שב"ס על כוונתו לעתור נגד ההחלטה להעבירו לכלא אחר וביקש לעכב את העברתו, אולם גורמי הכלא הגיבו בגיחוך.
 - על המשיבה חלה חובה להודיע לעותר מבעוד מועד על הכוונה להעבירו, לפחות 24 שעות עובר להחלטה, על מנת לאפשר לו לתקוף את ביצוע ההעברה.
- העותר הינו אסיר פלילי, המרצה עונש מאסר עולם בלתי קצוב, לאחר שהורשע בעבירת רצח. מסווג לקטגוריה א' אלמ"ב.

כתב התשובה

עמוד 1

- ועדת ההעברות הארצית החליטה ביום 15/1/18 על העברתו של העותר מכלא שיטה לכלא רימונים, זאת בשל שהותו הארוכה מאוד של העותר וחמ"ן עדכני שלילי.
- החלטות מעין אלו הינן בליבת שיקול הדעת של השב"ס. העותר שוהה כ - 10 שנים בכלא שטה, צבר חמ"ן שלילי רב והגורם המוסמך סבור שיש צורך בהעברתו לכלא אחר.
- בשל סיווגו, נדרשת החזקתו בבית כלא ברמת ביטחון מירבית.

דין

מעיון בפרוטוקול החלטת ועדת ההעברות, פורטו הנימוקים להעברה - המחוז מבקש העברתו לאור שהותו הממושכת בשטה "ללא עבירות משמעת, לאסיר חמ"ן עדכני בדבר מעורבות בסמים. ב - 8/17 הסית אסירים להגיש עתירות כנגד ההנהלה, לאחר בחינת הבקשה, החמ"ן השלילי, שהייתו הממושכת בשיטה מעל 10 שנים, מקום מגוריו בצפון, נוכח האמור מאושרת העברתו לרימונים".

בדיון הרחיב העותר בטיעונו, וזאת, כדבריו, על מנת שבית המשפט יקבל רקע מי האסיר שעומד מולו. לטענתו, עקב התנכלות מצד גורמי הכלא, הוא פנה בתלונות לגורמים שונים ולמשרד לביטחון פנים, כולל למבקר רשמי שהגיע לבקרו ביום 22/1/18 ושטח בפניהם את ההתנכלויות ואת הפגיעה בזכויותיו.

לבקשת האסיר אפשרתי גם לאשתו לומר את דבריה בפני בית המשפט.

העותר הגיש לי לעיון מסמכים ועותק מכתבים ששלח למשרד המבקר במשרד לביטחון פנים.

לעותר ולאשתו טענות רבות בעניין היחס לו הם זוכים. גם העותר וגם אשתו פנו לגורמים שונים בתלונה ויש להניח שטענותיהם ייבדקו על ידי הגורמים המוסמכים.

ב"כ המשיבים ציין בדיון כי רק לאחר ההחלטה השיפוטית הדוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע (החלטה מיום 19/1/18). העותר הועבר לכלא אחר, העותר לא חולק שאכן הועבר ביום 19/1/18 כשההודעה על ההעברה נמסרה לו ביום 18/1/18. לטענתו, הוא הועבר ביום 19/1/18, מבלי להמתין להחלטת בית המשפט.

באשר להעברה, עיינתי במידעים שהוגשו לי, מדובר במידע שלילי, במיוחד ידיעה 2692146 שערכיותה ואמינותה גבוהים (ב/2).

ברע"ב 846/17 **דוד אטיאס נ' שב"ס** (החלטה מיום 18/4/17) נקבע כי ככלל, אין לאסיר זכות קנויה לגבי מקום הכליאה שלו. נקודת המוצא היא שההחלטה להעביר אסיר לבית סוהר אחר אינה פוגעת בזכות יסוד שלו (רע"ב

8126/11 מג'אדבה נ' מ"י, רע"ב 6223/15 בן יששכר נ' מ"י).

סעיף 12 לפקודת בתי הסוהר מקנה לנציב סמכות שבשיקול דעת להורות על העברת אסיר פלוני או סוג מסוים של אסירים מבית סוהר בו הם מצויים לבית סוהר אחר. ביסוד הפעלת שיקול הדעת הארגוני - מנהלי, עומדים מגוון רחב של שיקולים.

ההלכה היא כי ככלל, אל לו לבית המשפט להתערב במתחם זה, למעט מקום בו נראה כי נפל פגם מהותי המצדיק את שינוייה. שיקולי נוחות של אסיר או משפחתו, אינם משמשים בד"כ שיקול רלוונטי.

לא מצאתי בהחלטה פגם מהותי המצדיק התערבות.

העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"א אדר תשע"ח, 08 מרץ 2018, בהעדר
הצדדים.